

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie ze skargi wierzyciela Piotra Z.

na czynności komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym - postanowienie z dnia 12 marca 2009 r., w przedmiocie kosztów postępowania egzekucyjnego, przy uczestnictwie dłużnika Zenona K.

o nadanie klauzuli wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 stycznia 2012 r.,

zażalenia wierzyciela na orzeczenie o kosztach zawarte w pkt 3

postanowienia Sądu Okręgowego

z dnia 15 marca 2011 r., **zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób,**

że podwyższa zasądzoną od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 60

(sześćdziesiąt) złotych do kwoty 72 (siedemdziesiąt dwa) złotych, a w

pozostałym zakresie zażalenie oddala;

1. **zasądza od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 131 (sto trzydzieści jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 15 marca 2011 r. Sąd Okręgowy nadał klauzulę wykonalności na punkt 1 postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 21 grudnia 2010 r. (punkt 1), zasądził na rzecz wierzyciela 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (punkt 2), a w pozostałym zakresie oddalił wnioski o zasądzenie kosztów postępowania klauzulowego.

Zażaleniem z dnia 30 marca 2011 r. wierzyciel zaskarżył punkt 3 postanowienia z dnia 15 marca 2011 r., wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o jego zmianę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest w części uzasadnione. Słusznie skarżący wskazuje, iż Sąd wydając każdorazowo rozstrzygnięcie o kosztach procesu, opierając się na zasadzie wyrażonej w art. 98 k.p.c., powinien mieć na uwadze, czy czynność, która spowodowała koszty była niezbędną do podjęcia obrony praw strony w ujęciu obiektywnym (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2003 r., III CZP 2/03, OSNC 2003 Nr 12, poz. 161). Koszty procesu to szerokie pojęcie, które zawiera w sobie koszty sądowe, do których z kolei zaliczamy opłaty i wydatki (art. 2 u.k.s.c.). Opłata kancelaryjna stanowi więc „opłatę” w rozumieniu przywołanego przepisu, a zatem inaczej niż to miało miejsce pod rządami uprzednio obowiązującej ustawy z 1967 r., która w art. 3 wprowadzała podział opłat sądowych na wpis i opłatę kancelaryjną. Zatem zasadność przyznania stronie opłaty kancelaryjnej w ramach rozliczania kosztów procesu, podlega ocenie według wskazanych wyżej kryteriów. Poniesienie opłaty kancelaryjnej w kwocie 12 złotych w omawianym przypadku mieści się w ramach kosztów niezbędnych, albowiem jest to opłata, którą strona musi ponieść, aby uzyskać tytuł wykonawczy w oparciu o który będzie następnie dochodziła przyznanych jej praw na drodze postępowania egzekucyjnego. Podzielić należy jednakże pogląd Sądu Okręgowego w zakresie odmowy przyznania wierzycielowi kwoty 2 zł z tytułu połowy kosztów przesyłki skierowanej do sądu, gdyż dotyczyła ona innej sprawy.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. i art. 398¹⁶ k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty złożyła się opłata od zażalenia w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 120 złotych (§ 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu; Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz kwota 4 złotych tytułem kosztów wysyłki zażalenia do Sądu. Nie uwzględniono żądania powoda o zasądzenie kwoty 3 zł tytułem kosztów poniesionych za sporządzenie kserokopii dokumentu, gdyż ich wysokość nie została wykazana, a nie jest to okoliczność powszechnie znana, gdyż wartość usług kserograficznych regulowana jest cenami rynkowymi, które z uwagi na dużą konkurencję i powszechność, są zróżnicowane. Mając na uwadze fakt, iż skarżący wygrał sprawę w 85% (w zakresie 12 zł z żądanych 14 zł) należało mu przyznać jedynie 85% należnych mu kosztów, tj. 85% z kwoty 154 złotych, co w zaokrągleniu daje kwotę 131 złotych.